

Kanne 29.3.2013 — Sharif University of Technology v. neuvosto

(Asia T-181/13)

(2013/C 156/87)

*Oikeudenkäyntikieli: englantia***Asianosaiset***Kantaja:* Sharif University of Technology (Teheran, Iran) (edustaja: barrister M. Happold)*Vastaaja:* Euroopan unionin neuvosto**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— Kumoamaan 21.12.2012 annetun neuvoston päätöksen 2012/829/YUTP ⁽¹⁾ liitteen, 26.7.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP ⁽²⁾ liitteen II, 21.12.2012 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1264/2012 ⁽³⁾ liitteen ja 23.3.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 267/2012 ⁽⁴⁾ liitteen IX,

— Velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan neuvoston päätös 2012/829/YUTP ja neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1264/2012 annettiin loukaten kantajan puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan. Neuvosto laiminlöi perusteluvaihtoehtojaan, sillä neuvoston esittämät perustelut ovat riittämättömiä, jotta kantaja voi ymmärtää, minkä perusteella siihen on sovellettu rajoittavia toimenpiteitä. Neuvosto loukkasi kantajan puolustautumisoikeuksia, koska se ei antanut kantajan tutustua neuvoston sitä koskevaan asiakirja-aineistoon ja koska tämän seurauksena kantaja ei voinut esittää huomautuksiaan todisteista, joita on esitetty siihen kohdistuvien toimenpiteiden perustelemiseksi. Neuvoston päätöksensä perustelemista koskevan velvollisuuden ja kantajan tutustumisoikeuden myöntämisen laiminlyönti loukkasivat myös kantajan oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan neuvosto teki ilmeisiä arviointivirheitä toteuttaessaan rajoittavia toimenpiteitä kantajaa kohtaan. Kantaja kiistää sitä vastaan esitetyt väitteet ja vaatii neuvostoa näyttämään toteen väitetyt tosiseikat.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan siihen kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet loukkaavat sen omaisuudensuojaa ja ovat kohtuuttomia. Kantajaa ei nimetty laissa säädetyissä olosuhteissa. Neuvosto ei myöskään ottanut lainkaan huo-

mioon sitä, että kantaja ei ole liikeyritys vaan korkeakoulu, eikä sen nimeämisen seurauksia paitsi sille itselleen, myös opiskelijoille, tiedekunnalle ja yhteistyökumppaneille.

⁽¹⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 21.12.2012 annettu neuvoston päätös 2012/829/YUTP (EUVL L 356, s. 71).

⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annettu neuvoston päätös 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39).

⁽³⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 21.12.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1264/2012 (EUVL L 356, s. 55).

⁽⁴⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1).

Kanne 26.3.2013 — Continental Wind Partners v. SMHV — Continental Reifen Deutschland (CONTINENTAL WIND PARTNERS)

(Asia T-185/13)

(2013/C 156/88)

*Kannekirjelmän kieli: Saksa***Asianosaiset***Kantaja:* Continental Wind Partners LLC (Wilmington, Delaware, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja O. Bischof)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)*Vastapuoli valituslautakunnassa:* Continental Reifen Deutschland GmbH (Hannover, Saksa)**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 10.1.2013 asiassa R 2204/2011-2 tekemän päätöksen

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Yhteisön tavaramerkin hakija:* Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, joka sisältää sanat "CONTINENTAL WIND PARTNERS", luokkiin 7, 9, 11, 35, 36, 37, 39 ja 40 kuuluville tavaroille ja palveluille — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 8 445 561

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitteenettä on vedottu: Continental Reifen Deutschland GmbH

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansainvälinen rekisteröinti, jossa nimetään EU, sanan ”Continental” sisältävälle kuviomerkillle

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen osittainen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 2.4.2013 — Alankomaat v. komissio

(Asia T-186/13)

(2013/C 156/89)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. Bulterman, B. Koopman ja J. Langer)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan päätöksen ja

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa 23.1.2013 tehdyn komission päätöksen C(2013) 87, joka koskee Alankomaiden myöntämää valtiontukea SA.24123 (12/C) (ex 11/NN) — Väitetty Leidschendam-Voorburgin kunnan suorittama maan myynti alle markkinahinnan.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomiseen

Kyseessä ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki. Alankomaiden hallituksen mukaan tässä asiassa ei ole kyseessä etu, eikä missään tapauksessa sellainen etu, jota markkinoilla toimija ei olisi saanut tavanomaisissa markkinaolosuhteissa. Komissio on paikkansapitämättömien seikkojen perusteella päätenyt siihen virheelliseen tulokseen, että kunnan käytettävissä oli muita mahdollisuuksia Dampleinin rakentamiseksi. Olemassa olleiden sopimusten voimassa pitäminen ei olisi johtanut toivottuun tulokseen, eikä myöskään sopimuksen purkaminen ollut mahdollinen ratkaisu. Lisäksi komissio on tehnyt selvästi virheellisen ar-

vioinnin ratkaistessaan, onko asiassa aiheutunut haitallisia vaikutuksia jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Project Leidschendam Centrum ja Subproject Damplein ovat laajuudeltaan niin rajoitettuja, että kysymyksessä ei voi olla haitallinen vaikutus kaupankäynnille. Tästä syystä päätös on ristiriidassa SEUT 107 artiklan kanssa.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan rikkomiseen

Komissio on arvioinut tosiseikkoja ilmeisen virheellisesti, ja tämän perusteella komissio katsoo, ettei maanhinnan alennus ole yhteensopivaa sisämarkkinoiden kanssa. Maanhinnan alennus täyttää kaikki vaatimukset, ja komissio on, erityisesti kun otetaan huomioon sen aikaisemmat päätökset, selostanut riittämättömästi, miksi maanhinnan alennus ei ole yhteensopivaa. Lisäksi komissio on perusteettomasti käsitellyt markkinahäiriöitä perusteena SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamiselle. Tästä syystä komissio on soveltanut virheellisesti SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohtaa.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että tuen määrä on vahvistettu virheellisesti useiden laskuvirheiden vuoksi

Komissio on tehnyt kolme vakavaa laskuvirhettä tuen määrää koskevassa laskelmassaan. Ensinnäkin komissio on jättänyt huomiotta sen, että viranomaiset vastaavat vain 50 prosentista maanhinnan alennuksista ja maankäyttö- ja laatumaksuista luopumisesta. Toiseksi komissio ei ole ottanut huomioon maanhinnan alennusta laskiessaan aikaisempia alennuksia vuosina 2006 ja 2008. Kolmanneksi komissio on määriä laskiessaan ottanut huomioon Leidschendam Centrumille myönnetty määrät mutta ei Subproject Dampleinille myönnettyjä määriä. Huomioon ei ole myöskään otettu vuosina 2004–2010 maksettuja korkoja. Komissiolla oli siten väärä käsitys seikoista sen laskiessa tuen määrää, minkä vuoksi 6 922 121 euroksi vahvistettu tukimäärä on virheellinen.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu yleisten periaatteiden loukkaamiseen ja perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen. Koska komissio on käyttänyt kohtuuttoman pitkän ajan päätöksen tekemiseen, se ei voi vaatia takaisinperimistä.

Komissio on käyttänyt kohtuuttoman pitkän ajan päätöksen tekemiseen, kun otetaan huomioon hetki, jona sillä oli kaikki merkitykselliset seikat tiedossaan. Asian olosuhteet huomioon ottaen komission olisi pitänyt luopua takaisinperimisvaatimuksista. Siksi komissio on toiminut vastoin huolellisuusvelvoitetta, oikeusvarmuuden periaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta.